

بررسی سیاست جنایی قضایی ایران در زمینه زنان بزه دیده خشونت‌های خانگی

الناز عسکری

دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی، دانشگاه آزاد واحد بین‌الملل کیش

چکیده

خشونت خانگی به معنی تجاوز فیزیکی یک عضو خانگی علیه عضو یا اعضای دیگر همان خانواده است. خشونت در خانواده، خشونت شوهران علیه زنان است، خشونت‌های خانگی یکی از مهم‌ترین مسائل بهداشتی به حساب می‌آیند. خشونت‌های خانگی عمدتاً در کسانی بوده است که در جستجوی کمک برآمده و یا صدمات آشکار داشته‌اند درحالی‌که گروه زیادی از افراد که مورد خشونت قرار می‌گیرند یا ناشناخته هستند یا اینکه خودشان نیز نمی‌دانند که در معرض تحمل انواع خشونت قرار دارند. جرم‌شناسان معتقدند که نظام‌های حقوقی با استفاده از پژوهش‌های صورت گرفته باید به سراغ اقدامات پیشگیرانه، سیاست کنترل جرم در نهایت سیاست جایی افتراقی در این زمینه بروند. نظام عدالت کیفری ایران نیز از این مسئله مبرا نمی‌باشد. در سطح جنایی تقنینی نظام حقوقی ایران مقررات افتراقی در این زمینه پیش‌بینی نکرده است و از این جهت باعث عدم ترمیم خسارت وارد شده بر بزه دیدگان این‌گونه از جرائم شده است. روش انجام این پژوهش توصیفی-تحلیلی است؛ به‌منظور توصیف وضعیت موجود زنان بزه دیده خشونت‌های خانگی در نظام عدالت کیفری ایران، با استفاده از روش نمونه پژوهشی با حضور در دادگاه‌ها و با مشاهده رویه قضایی دادگاه‌ها پرونده‌های مربوط به زنان بزه دیده خشونت‌های خانگی در استان کرمان مورد بررسی قرار گرفت. به‌منظور تکمیل اطلاعات به دست آمده و تحلیل یافته‌های تحقیق با استفاده از روش مصاحبه، شیوه نگرش تعدادی از قضات دادگاه‌های کیفری استان و دادیاران دادگاه‌های عمومی مورد بررسی قرار گرفت.

واژه‌های کلیدی: خشونت خانگی، سیاست جنایی، بزه دیده.

مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه

دوره ۴، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۷، صفحات ۱۶۲-۱۷۲